

ב"ל (חיפה) 14836-11-12 - עמאר סלאו נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 14836-11-12 - עמאר סלאו נ' המוסד לביטוח לאומי מבחן עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 14836-11-12

עמאר סלאו

ע"י ב"כ - עו"ד ח'יר

נ ג ד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד מוהנד

בית דין אזרוי לעבודה בחיפה

[17.01.2013]

כב' השופטת איריס רש

פסק דין

1. בפני ערכור של הגבי' עמאר סלאו (להלן - המערערת) על החלטת ועדת רפואיים מיום 10/9/12 (להלן -

הועדה) שנינתנה במסגרת ענף נכות כללית על פי סעיף 211(א) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה -

1995. בהחלטתה קבעה הוועדה כי לumarערת נכות זמנית משוקלת בשיעור של 54% לתקופה שמינימום 1/4/12 ועד

ליום 31/12/12 (להלן - ההחלטה).

טענות המערערת

2. הוועדה טענה בקביעת שעור הנכות בגין האנמיה ממנה סובלת המערערת שכן הוועדה קבעה לumarערת נכות לפי

סעיף 2(א)ב ל תוספת לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ג - 1956 | (להלן - התקנות).

שיעור הנכות לפי סעיף 2(א)ב עומד על 20% ולא על 10% כפי שנקבע לumarערת.

3. הוועדה טענה בקביעת שעור הנכות בגין דלקת כיבית של המעי הגס משקבעה לumarערת נכות בשיעור של 10%

לפי סעיף 13(2)(א) ל תוספת לתקנות המתייחס לדלקת כיבית של המעי הגס בצורה קלה עם 3-4 יציאות ליום, ללא |

אנמיה, ללא השפעה על המצב הכללי, זאת בעוד שהועדה עצמה קבעה שהumarערת סובלת מאנמיה. לפיכך, היה

על הוועדה לקבוע את שעור הנכות שלumarערת לפי פריט הליקוי 13(2)(ג) המתיחס לדלקת כיבית של המעי הגס

בצורה יותר מוגברת, עם התלükויות תכופות, אנמיה, מצב תזונתי ירוד ומזכה בנסיבות בשיעור של 50%.

4. הוועדה קבעה למעעררת נכות זמנית בגין אבן בכליה בשיעור של 20% מאחר והמעעררת הצהירה בפני הוועדה שהיא אמורה לעבור ניתוח להסתת האבן. הנitionה בוצע אך לא צלח והتبירר שהמעעררת סובלת מabenim נספota בדרci השtan.
5. לא נפלת טעות בקביעת שיעור הנכות של המערערת בגין האנמיה. הוועדה קבעה למעעררת נכות מתואמת לפי סעיף 2(א)-(ב) בשיעור של 10%.
6. הוועדה לא טעה בקביעת סעיף הליקוי בגין דלקת כיבית של המעי הגס. המערערת קיבלה נכות בגין אנמיה קלה (10%) בעוד סעיף הליקוי 13(2)(ג) דורש אנמיה בולטת. מכל מקום, בחינת סעיף הליקוי והתאמתו הינו עניין שברפואה המסורה לשקל דעתה של הוועדה.
7. הוועדה קבעה למעעררת נכות זמנית בגין אבניים בклיות לפי מצבה במועד התכנסות הוועדה. הוועדה אינה יכולה להתייחס לתוצאות ניתוח שנערך לאחר הדיון בוועדה.
8. לאחר שעינתי במסמכים המצויים בתיק ולאחר ששבתי וشكלי את טענות הצדדים הגיעו לכל מסקנה כי דין הערעור להתקבל חלקיים כמפורט להלן.
9. החלטה פסקה היא כי בית הדין מוסמך לדון במסגרת ערעור על החלטות ועדות רפואיות לררים רק בשאלות משפטיות. כבר נקבע, כי במסגרת סמכותו בוחן בית הדין אם הוועדה טעונה בשאלת שבזוק, חרגה מסמכותה, הסתמכה על שיקולים זרים או התעלמה מהוראה המחייבת אותה [עב"ל (ארצى) 10014/98 הود - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע לד 213 (1999)]. עוד נקבע, כי קביעת שיעור הנכות וסעיפי הליקוי הרלוונטיים הן קביעות רפואיות מובהקות הנמצאות בתחום סמכותה הבלעדית של הוועדה ובית הדין אינם מוסמך להתערב בהן [עב"ל (ארצى) 217/06] בין צבי - המוסד לביטוח לאומי, (22.6.2006)].
10. בעניינו, כפי שעה מקבעת פריט הליקוי שנקבע למעעררת בגין אנמיה, הוועדה קבעה למעעררת נכות מתואמת לפי פריט ליקוי 2(א)-(ב) בשיעור של 10% בגין אנמיה קלה (זוatz לנוכח העובדה שסעיף 2(א) קבוע שיעור נכות של 0% וסעיף 2(ב) קבוע נכות בשיעור של 20%). כאמור לעיל, קביעת שיעור הנכות וסעיפי הליקוי הרלוונטיים לרבות קביעת נכות מתואמת הן קביעות רפואיות מובהקות הנמצאות בתחום סמכותה הבלעדית של הוועדה ובית הדין אינם מוסמך להתערב בהן.
11. כך גם, לא מצאנו טעות משפטית בקביעת נכותה הזמנית של המערערת בגין אבניים בклיות. טענות המערערת מתיחסות למצבה הרפואי לאחר הנitionה וזאת משעה שהנitionה נערכ לאחר הדיון בוועדה. בנסיבות אלו, מובן מalone שההחלטה הוועדה אינה יכולה להתייחס לתוצאות הנitionה.
12. לעומת זאת, הוועדה קבעה למעעררת נכות בגין דלקת כיבית של המעי הגס לפי סעיף 13 (2)(א) לתוספת תקנות, כאשר בסעיף זה נקבע כי הוא חל במקרה של נזק מקרנה של נזק גיגמה זו וזה לא כל נזק או הבירה. שהמעעררת סובלת מאנמיה והעניקה לה נכות בגין גיגמה זו וזה לא כל נזק או הבירה.
13. אשר על כן, אנו מקבלים את הערעור באופן חלקי, אך שעניינה של המערערת יוחזר לוועדה באותו הרכב, על מנת שתתיחס לפירט הליקוי המתאים למצבה הרפואי של המערערת בגין הדלקת הכיבית של המעי הגס וזאת בהתחשב בקביעת הוועדה בדבר האנמיה של המערערת. החלטת הוועדה תהיה מפורטת ומונומחת.
14. המשפט ישא בהוצאות המערערת בגין היליך זה בסך כולל של 1,500 ל"ש אשר ישולם לידי המערערת תוך 30 ימים מהיום.
15. לצדדים מוקנית, תוך 30 ימים מיום, הזכות לבקש מבית הדין הארץ בירושלים רשות לערעור על פסק הדין. ניתן היום, ו' שבט תשע"ג, (17 ינואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.